

FARSKÝ LIST

Rímskokatolícka cirkev
Farnosť svätého Ladislava Rajec

Pôst a Veľká noc 2022

Z obsahu:

- [Pastiersky list na Prvú pôstnu nedeľu](#)
- [Drahí bratia a sestry, milí priatelia!](#)
- [Význam pôstu](#)
- [Sila zmŕtvychvstania](#)
- [O pokáni a pôste](#)
- [Prijímanie Eucharistie na ruku, či do úst?](#)
- [Bohoslužby počas Veľkej noci 2022](#)
- [Sviatosť zmierenia pred Veľkou nocou](#)
- [INFO](#)

[späť](#)

Pastiersky list na Prvú pôstnu nedeľu

Milovaní, sme opäť na začiatku pôstneho obdobia a v evanjeliu sme si vypočuli mimoriadne dôležitú udalosť z Ježišovho života. Ježiš, Boží Syn, v nej musí ako každý človek rozlišovať medzi zjednodušenou a falošnou ponukou, ktorú mu predkladá diabol a riešením, ktoré nasleduje hlas Božieho slova. Boží protivník vťahuje Ježiša, aby si prezal túto ponuku. Ukazuje mu všetky kráľovstvá a Ježiš si ich pozrie a rozlišuje. To isté sa zopakuje aj v ďalšom kroku, kedy ho diabol vedie do Jeruzalema a dokonca ho privedie na vrchol chrámu. Ježiš ide, opäť rozlišuje a vie, že táto cesta na vrchol chrámu nenesie v sebe požehnanie. Po týchto opakovaných ponukách Ježiš rozhodne odmieta prvoplánové riešenie, ktoré sa javí ako jednoduché a príťažlivé, no pritom skrýva v sebe zavrnutie všetkého krásneho, čo v sebe nesie život s Bohom.

Ježiš však neostáva iba v postoji odmietnutia ľahkej cesty, ponúkanej diablom, ale zároveň sa rozhodne postaví za inú cestu, ktorá je plnením Božej vôle. Ježišove odpovede: „Nielen z chleba žije človek“ (Lk 4,4) a „Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jedine jemu budeš slúžiť“ (Lk 4, 8) nesú v sebe víziu, ktorá človeka vedie k plnosti života s Bohom. Tento postoj si Ježiš aj vo víre pokušení zachováva v sile a moci Ducha Svätého. Tak znela kľúčová správa na začiatku dnešného evanjelia: „Ježiš sa vrátil od Jordánu plný Ducha Svätého“ (Lk 4,1).

Ježišov príklad v dnešnom evanjeliu zároveň rozpráva aj skúsenosť každého z nás. Celý život sme v procese rozlišovania a hľadania. Evanjelium nás povzbudzuje byť nádobami, naplnenými Duchom Svätým, s pomocou ktorého budeme odmietať pohodlné riešenia a ľahko sčodné cesty. Zároveň nám pomáha hľadať nové riešenia, nové cesty, na ktorých sa stretne s láskou Nebeského Otca. Naša budúcnosť sa rodí v prítomnom okamihu, kedy si pre svoj život vyberáme cestu.

Ako pastier tejto diecézy si uvedomujem náročnosť rozlišovania a hľadania správnej cesty v súčasnej dobe. Uplynulé dva roky nám ukázali, ako sa osobný aj spoločenský život môže zrazu mimoriadne komplikovať. A dramatické udalosti uplynulých dní sú dôkazom, ako diabol, ktorý chce klamať, rozdeľovať a ničiť, sa stále novým spôsobom pokúša oslepiť človeka, aby nedokázal vidieť Božiu cestu.

Pred tromi rokmi na začiatku pôstneho obdobia som vás pozval k spoločnej pôstnej reflexii, do ktorej sa mnohí z vás zapojili nielen v hojnom počte, ale aj s veľkou otvorenosťou a angažovanosťou. Vyjadрили ste mnoho podnetov, ktorými sa pastoračná rada našej diecézy dodnes pozorne zaoberá a postupne sa z nich rodia rozhodnutia, ktoré nám pomáhajú vo svetle Ducha Svätého kráčať tu a teraz po Božej ceste.

Mnohí uvažujete o myšlienke, ako predstaviť Krista vašim blízkym, známym. Máte ideu, ale nevíete, ako začať, ako postupovať, na koho sa obrátiť. V tomto smere chce byť diecéza blízko vás a prostredníctvom Pastoračného fondu s názvom KROK vám znova ponúknuť možnosti realizácie vašich nápadov a myšlienok. Jednotlivé písmená tohto názvu znamenajú **K**reativita, **R**adosť, **O**dvaha a **K**rása. Nesú v sebe pozvanie na kreatívnu, radostnú a odvážnu cestu budovania krásy evanjeliového života.

Prostredníctvom Pastoračného fondu KROK chce diecéza poskytnúť prostriedky na každé dobré dielo. Pastoračný fond je zároveň pozvaním pre všetkých, ktorí cítia v srdci túžbu podporiť dobrú myšlienku aj poskytnutím finančného daru. Fond pred časom začal túto svoju úlohu naplňovať – aj vďaka štedrosti darcov – vyhlásením prvého kola projektovej súťaže, v ktorej sa cez vašu otvorenosť Duchu Svätému zrodili význačné pastoračné diela vo väčšine našich farností.

Nechceme však, aby sa život tohto fondu obmedzil iba na jednoduchú bankovú transakciu, ale aby sme ho podporili aj svojimi modlitbami, či formou šírenia a odporúčania. Iba tak bude mať naše spoločné dielo zmysel a nevyprázdni sa jeho duchovný rozmer. Ak sa cítite byť oslovení v srdci k napísaniu projektu, urobte tak v spoločensktve s miestnym kňazom, bratmi a sestrami a zažijeme skúsenosť Ducha Svätého, ktorý nás povedie. Som si istý, že aj potreby bratov a sestier utekajúcich aj na naše územie pred nezmyselnou vojnou, môžu byť vyjadrením toho, čo Duch hovorí cirkvám. Aj tej našej diecéznej, práve v týchto časoch.

Som preto naplnený vďačnosťou, že dnes otvárame, hoci v mimoriadnych okolnostiach, druhý ročník projektovej súťaže, ktorá môže byť pre nás všetkých novou príležitosťou žiť našu vieru v plnosti Ducha práve v čase, keď stojíme pred výzvou vysporiadať sa s okolnosťami, o ktorých sme dúfali, že už nebudú môcť vstúpiť do života našej spoločnosti. Práve ony ukazujú, aké dôležité je neustále čerpať silu a múdrosť z Ježišovho evanjelia, aby sme mohli byť kreatívni, radostní, odvážni a túžiaci po kráse Božieho diela aj vtedy, keď nás chce diabol oklamať strachom, alebo zasiahť do našich srdiec nedôverou, hnev či dokonca nenávisťou. Každý z nás je dnes pozvaný opäť sa zamyslieť nad tým; čo môžem urobiť, aby moja odpoveď vo víre pokušení bola rozhodná a múdra a aby som si zvolil Božiu cestu.

Takto môžeme mať skutočnú účasť aj na aktuálnej výzve celej cirkvi k synodálnemu kráčaniu, ku ktorému nás pozval pápež František: „Všetci sa musíme navzájom počúvať. Nejde len o zbieranie názorov, ale o počúvanie Ducha Svätého. Slovo „synoda“ znamená spoločné krácanie a obsahuje všetko, čo potrebujeme pochopiť. Spoločným kráčaním sa utvára skutočné spoločenstvo.“

Milovaní bratia a sestry, niekedy nie je jednoduché sa zastaviť vo víre povinností alebo pokušení. Nie je ani ľahké nájsť správny spôsob, ako vstúpiť do dialógu. Dnes vám ponúkam jeden z možných spôsobov. Keď pridete domov, stretnite sa ako rodina alebo pozvite k sebe inú rodinu a pomodlite sa spolu o múdrosť pripraviť malý projekt, ktorý by pomohol vašej farnosti byť ešte o trochu viac živým, na ľudskú biedu pozorným a ohlasujúcim spoločenstvom. Ak sa chcete inšpirovať pripojte sa dnes večer (nedeľa, 6. marca 2022) z domu na online stretnutie, ktoré pripravil pastoračný fond KROK. Budeme sa na ňom spoločne modliť za pokoj a mier na Ukrajine i všade vo svete a tiež uvažovať, ako byť pozorní a otvorení na výzvy Ducha Svätého a prakticky prejavíť svoju vieru.

Všetko potrebné k tomu nájdete na stránke www.cestaobnovy.sk a tiež na našej diecéznej stránke www.dcza.sk

Sv. apoštol Pavol nám dnes v liste Rimanom pripomenul: *Lebo srdcom veríme na spravodlivosť a ústami vyznávame na spásu.* Veď Písmo hovorí: „Nik, kto v neho verí, nebude zahanbený.“ Toto je naša viera, toto je viera cirkvi, ktorú si chceme prehĺbiť a posilniť v začínajúcom pôstnom období. Nech nás Boží Duch vedie a posilňuje v tomto úsilí.

Žehnám každému z vás v mene Otca, i Syna i Ducha Svätého.

+ Tomáš Galis
žilinský biskup

Drahí bratia a sestry, milí priatelia!

Istý príbeh hovorí o kráľovi, ktorý mal štyri manželky. Najviac miloval štvrtú ženu. Obliekal ju do drahých šiat a staral sa o ňu, ako najlepšie vedel. Vždy dostávala to najlepšie. Svoju tretiu ženu tiež veľmi ľúbil a vždy sa ňou chválil pred inými kráľmi, hoci sa bál, že ho jedného dňa opustí a uprednostní niekoho iného. Rád mal aj svoju druhú ženu. Jej sa mohol so všetkým zdôveriť, pretože vždy k nemu bola milá, pozorná, trpezlivá. Zakaždým, keď mal problémy, sa jej zveril a ona bola jeho oporou v ťažkých chvíľach. Prvá kráľova žena bola verná partnerka a významne prispela k zveľadeniu kráľovho bohatstva. Kráľ si ju však málokedy všimol, hoci ona mu prejavovala vrúcnu a oddanú lásku. Jedného dňa kráľ ochorel. Bola to nevyliciteľná choroba. Kráľ pochopil, že na zemi mu neostáva veľa času. Premýšľal o svojom živote, a keďže na druhej strane nechcel byť sám, rozhodol sa, že so sebou zoberie aj svoje ženy. No potreboval, aby ženy s jeho plánom súhlasili.

Zavolať svoju štvrtú ženu a povedal jej: „Teba som miloval najviac zo všetkých. Obliekal som ťa do najkrajších šiat a staral sa o teba celý život. Teraz odchádzam. Chceš ísť so mnou?“ Žena odvrkla: „Nikdy! Čo ti to zišlo na um?“ Otočila sa mu chrbtom a bez rozlúčky odišla. Jej odpoveď sa ako ostrý nôž zaryla do kráľovho srdca. Pozval svoju tretiu ženu a povedal jej: „Miloval som ťa celý život. Teraz zomieram, chceš ísť so mnou?“ Ale aj ona ho odbila: „Nechcem! Život je príliš krásny. Keď zomrieš, znovu sa vydám.“ Kráľovo srdce sa zachvelo, ale všetko ešte nebolo stratené, veď mal aj druhú ženu, ktorá vždy bola pri ňom, keď potreboval pomoc a útechu. Povedal jej: „Keď som potreboval pomoc, zakaždým som sa obrátil na teba a ty si v ťažkých chvíľach vždy stála pri mne. Teraz umieram, pôjdeš aspoň ty so mnou?“ No ani ona nevyplnila jeho želanie. „Lutujem,“ povedala, „ale tentoraz ti nemôžem pomôcť. Jediné, čo pre teba môžem urobiť, je to, že ťa pochovám.“ Kráľ zbledol od veľkej bolesti, ktorú v ňom vyvolalo sklamanie. No skôr, ako vydýchol, začul hlas: „Ja ťa budem nasledovať všade, kamkoľvek pôjdeš.“ Kráľ z posledných síl zdvihol hlavu a ledva spoznal svoju prvú ženu. Bola veľmi chudá, v roztrhaných handrách, pretože sa o ňu nestaral. Kráľ s ľútosťou a plačom povedal: „Mal som sa o teba viac starať a chrániť ťa, pretože ty jediná si mi dala šancu.“

Každý z nás má vo svojom živote akoby štyri manželky.

Štvrtá žena je naše telo, ktoré nás opustí, keď zomrieme, hoci sme sa oň toľko starali a skrášľovali ho.

Tretia žena je všetko to, čo vlastníme, naše spoločenské postavenie a materiálne hodnoty. Keď zomrieme, všetko zostane iným.

Druhá žena je naša rodina a naši priatelia. Nech boli s nami akokoľvek dlho, môžu pre nás urobiť len to, že nás odprevadia do hrobu.

Prvá žena je naša duša, ktorá je často zanedbaná pre posadnutosť bohatstvom, výhodami a slávou tohto sveta. Jediné duša nám bude robiť spoločnosť, kamkoľvek pôjdeme. Od našej starostlivosti o ňu závisí, či to bude odchod do radosti, či do večného zatratenia.

„Veď čo osoží človekovi, keby aj celý svet získal a svojej duši by uškodil?“ (Mt 16, 26).

Prajem Vám, aby 40 dní Veľkého pôstu bolo naplnených úprimným pokáním, modlitbou, zriekaním, skutkami lásky, zmierením... Aby sme nezabudli na starostlivosť o svoju dušu, svoj vzťah k Bohu i k blízkym.

Prajem Vám aj radosné *Aleluja*, požehnané a milostiplné prežitie veľkonočných sviatkov, pokoj a radosť v duši.

Váš Peter Hluzák, farár-dekan

Význam pôstu

Pôst znamená pokoriť sa pred Bohom:

Keď sa postíme, hovoríme sebe i Bohu: „Bože, viem, že nepotrebuješ moje zriekanie sa jedla či vecí, ale takto Ti chcem ukázať, že pre mňa si viac ako všetko toto a radšej sa vzdám týchto mojich pôžitkov, ako by som sa mal vzdať Teba.“

Pôst otvára „duchovný zrak“:

Vďaka tomu, že sa nenechávame rozptyľovať materiálnymi vecami, sústreďujeme sa na veci duchovné. Prorokyňa Anna slúžila pôstmi a prosbami Bohu dňom i nocou. Keď prišli do chrámu Mária s Jozefom, okamžite spoznala v malom bábätku Ježiškovi Spasiteľa sveta. Po celé roky učení zákonníci nedokázali pochopiť ani vďaka znameniam a zázrakom, kto Ježiš bol. Jednoduchá žena vďaka pôstu bez pochyb vedela, že Ježiš je Boží syn. Dokázala vidieť vnútornú podstatu rýchlo a presne.

Pôst pomáha počuť Boží hlas:

Židia sa postili aj pred veľkým rozhodnutím, pred vstupom do vojny, pred zmenou bydliska. Stíšili sa, pokorili sa a čakali, čo na ich rozhodnutie hovorí Boh. Mnohokrát im Boh okrem potvrdenia ich rozhodnutia dal aj konkrétne inštrukcie, čo je potrebné urobiť, aby ostali živí, v bezpečí a požehnaní.

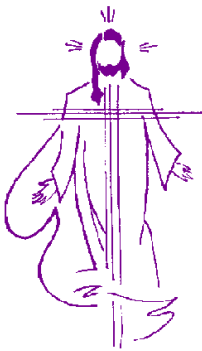
Pôst zväčšuje odvahu:

Keď kráľovná Ester musela predstúpiť pre kráľa v čase, keď nebola predvolaná, riskovala svoj život. Preto sa postila ona aj všetci Židia v Súzach 3 dni a takto dokázala urobiť to, čo bolo potrebné pre záchranu celého židovského národa. Vďaka pôstu prekonala strach z človeka, ba dokonca zo smrti.

späť

Sila zmŕtvychvstania

Pápež Benedikt XVI. sa v knihe Ježiš Nazaretský zamýšľal nad Ježišovým zmŕtvychvstaním.

Čo by sa stalo, ak by Kristus nevstal z mŕtvych a všetko by skončilo jeho pochovaním? Prežilo by kresťanstvo? Na naše prekvapenie odpovedá áno. Apoštoli by šírili príbeh o výnimočnom učiteľovi z Nazareta, o jeho добрote, láske k Bohu a k ľuďom, o jeho zázrakoch. Hovorili by o jeho nespravodlivom odsúdení, o jeho potupe a smrti na kríži. Tento emotívny príbeh by mohol mnohých osloviť, Ježiš by sa dostal na zoznam významných učiteľov a osobností ľudstva, ako boli Budha, Mahatma Gándhí, Martin Luther King... Kristus však vstal z mŕtvych. Prvý deň v týždni, nedeľa, dramaticky zmenila život mnohým ľuďom. Stal sa z nej deň nového začiatku, deň Pánovho zmŕtvychvstania. Jeho slová nemajú len ľudský rozmer, ale sú to slová večného života. Prijaj túto pravdu nás vedie k tomu, aby sme nezostali ľahostajní k požiadavkám evanjelia.

späť

O pokání a pôste

Pokáním vyznávame, že potrebujeme Boha vo svojom živote, ktorý nie je len doplnkom, ale naším najvyšším Dobrom. Výzvu k pokániu vystihujú dve slová.

Prvé je "šúv", alebo "tešuvah", ktoré znamená návrat. Návrat domov, k otcovi, rodine. S obľubou toto slovo používali proroci, keď vyzývali národ, aby sa vrátil k Bohu, jeho zmluve, hodnotám, ktoré národ formovali a chránili pred rozvratom.

Druhé je „metanoia“, ktoré znamená zmenu zmýšľania. Byť otvorený hľadaniu pravdy, možnostiam, ktoré nám pomáhajú rozhodnúť sa a urobiť niečo lepšie. Toto je podstata pokánia. Je to aj podstatou mojej túžby po Bohu, po obnovení a rozlúčení mojej lásky k nemu? Je takto definované pokánie mojím pokáním? Toľko vieme obviňovať druhých, žalovať na svet, mudrovať, ako by sa všetko dalo spraviť lepšie. Náprava má však začať vždy od každého z nás.

Pôstne obdobie je milostivý čas na pokánia. Naším problémom je však, že „nemáme čas.“ Stojí na zamyslenie, koľko času venujeme práci, televízii, internetu, Bohu, modlitbe... Akýkoľvek vzťah sa buduje, ale aj padá na čas, ktorý mu venujeme. Slová: „nemám čas“ sa stávajú našou častou výhovorkou. „Nemáme čas“ na modlitbu, svätú omšu, božie slovo, a pritom strávime celé hodiny pred televíziou, či pri pive, alebo káve. Pri pôste sa zriekam sebeckta, svojho pohodlia, záujmov, vecí, ale nie bezúčelne. Ani dieťa nepotrebuje drahé hračky, ale milujúceho otca, matku, či súrodca, ktorý s ním strávi čas, ktorý ho pohladí. Keď to robím z lásky k Bohu a ľuďom, Boh posväčuje túto pohnútku, lebo je ušľachtilá. Môžeme konštatovať, že Cirkev prevzala pôst zo židovskej náboženskej praxe.

Židia poznali jeden pôstny deň v roku, a to bolo na sviatok *Jom Kippur - deň zmierenia*. Tento bol záväzný pre všetkých, ale známkou zbožnosti bolo postiť sa dvakrát do týždňa, a to v pondelok a vo štvrtok. Pri zvláštnych príležitostiach, alebo v dobe núdze, boli vyhlasované verejné pôstne dni. Židia chápali pôst ako úpenlivú prosbu k Bohu, ako výraz pokánia a snahu o zmier. V pôste vyznávajú pred Bohom svoju hriechnosť a prosia o odpustenie a pomoc. Pôstom sa chcú vrátiť k Bohu. Raná cirkev preberá tieto postoje, ale pôst praktizuje v iné dni.

V Učení Dvanástich apoštolov (*Didascalia apostolorum*) zo začiatku 3. storočia sa odporúča 1-2-dňový pôst v stredu a piatok, alebo 40-hodinový pôst pred krstom a 2-3-dňový pôst pred Veľkou nocou. Z tohto krátkeho pôstu sa postupne vyvinul 40-dňový pôst, ktorý odporúča veriacim už na začiatku 4. storočia sv. Atanáž (296 - 373), biskup z Alexandrie, i sv. Cyril Jeruzalemský (315 - 386).

Číslo 40 malo posvätný význam:

- Ježiš Kristus sa postil 40 dní pred svojim verejným vystúpením (Mk 1,12; Mt 4, 1-11),
- 40 dní pokrývala voda zem počas potopy sveta,
- 40 dní sa postil Mojžiš na vrchu Sinaj,
- 40 dní putoval prorok Eliáš k jaskyni na vrchu Horeb, kam k nemu prišiel Boh, a podobne.

späť

Prijímanie Eucharistie na ruku, či do úst?

Pravda je však taká, že až do IX. storočia sa Eucharistia prijímala postojačky na ruku. Iste, to nemusí znamenať, že to musí ostať vždy tak, pretože veľké a krásne na Krávi je to, že rastie, že dozrieva, že chápe tajomstvo stále hlbšie. Napokon aj vývoj, ktorý začal po IX. storočí, mal ako prejav úcty voči Eucharistii svoje opodstatnenie a svoje dobré dôvody. Avšak musíme povedať aj to, že Cirkev počas deviatich storočí neslávila Eucharistiu nehodne. Keď čítame texty svätých otcov, vidíme s akým duchom úcty prijímali Eucharistiu. U sv. Cyrila Jeruzalemského zo IV. storočia nachádzame zvlášť krásny text. Vo svojej krstnej katechéze vysvetľuje tým, čo sa pripravujú na sv. prijímanie, ako to majú robiť. Zo svojich rúk majú vytvoriť trón, položiť pravú ruku na ľavú, aby sa stala trónom pre Kráľa a súčasne, aby znázorňovala kríž. Išlo mu o tento symbolický prejav plný krásy a hĺbky: Ruky človeka vytvárajú kríž, ktorý sa stáva trónom, na ktorý zostúpi Kráľ. Vystretá otvorená ruka sa tak môže stať znakom vzťahu človeka k Pánovi, svoje ruky otvára pre Neho, aby sa tak stali nástrojom Jeho blízkosti, trónom Jeho milosrdenstva v tomto svete. Kto toto zvaží, spozná, že je nesprávne sporiť sa o tento, či iný postoj. Sporiť sa musíme a môžeme iba o to, o čo zápasila Cirkev pred a po IX. storočí, totiž o úctu srdca, ktoré sa skláňa pred Božím tajomstvom, ktoré sa kladie do našich rúk. Pritom nesmieme zabúdať, že nielen naše ruky sú nečisté, lež aj náš jazyk a aj naše srdce a že s jazykom neraz viac hrešíme ako s rukami. Veľkou odvahou a súčasne vyjadrením Božej milosrdnej lásky je to, že sa Ho môžeme dotýkať nielen rukou a jazykom, lež i naším srdcom. Že Pán vstupuje do nás a chce byť v nás, chce s nami žiť a chce sa stať stredobodom nášho života a jeho premeny. (Joseph Kardinál Ratzinger, Gott ist uns nah, Eucharistie: Mitte des Lebens)

Kongregácia pre Boží kult a disciplínu sviatostí potvrdila rozhodnutie KBS.

Veriaci sa môžu slobodne rozhodnúť, ako prijímú Telo Kristovo. Prijatie do úst ako aj prijímanie do rúk sú rovnako legitímne.

späť

INFO

Pobožnosť krížovej cesty:

piatky: Rajec, Ďurčiná - 16:15, ostatné filiálky o 17:00

nedele: 14:00 / Šuja po sv. omši

Deti po pobožnosti krížovej cesty dostanú do skladačky ďalšiu časť.

Sviatosť zmierenia pred Veľkou nocou

Farská duchovná príprava k sláveniu svetového stretnutia rodín 2022: každá druhá nedeľa o 11:00 h

Sviatosť birmovania sa bude udeľovať v Rajci 22.mája 2022

Slávnosť 1. svätého prijímania bude v Rajci 29. mája 2022 o 10:30 h

Koncert Pro musica nostra: Bratislavský chlapčenský zbor, štvrtok 18. júna 2022 o 18:00 h

Požehnanie Trojičného stĺpa na nám. SNP 24. júna 2022

Farské hody budú 26. júna 2022

Farská charita Rajec pozýva zapojiť sa do pôstnej aktivity. Počas pôstneho obdobia by sme sa chceli viac podeliť s núdznými v našom okolí. Ak sa k nám chcete pridať, môžete to počas pôstu priniesť do košíka v kostole podľa vášho uváženia a možností. Zoznam potrebných vecí je uvedený na výveske a tiež pri vstupe do kostola na lístkoch.

Štatistika za rok 2020

Krsty:	78 - 37 chlapcov, 41 dievčat
Sobáše:	28
Pohreby:	84 - 39 mužov, 45 žien
Birmovanci:	44
Prvoprijímajúci:	78

[*späť*](#)

Projekty vo farnosti finančne podporili Mesto Rajec a Ministerstvo kultúry SR

MINISTERSTVO KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

**Požehnané prežitie sviatkov Veľkej noci,
radosť z Kristovho víťazstva nad hriechom a smrťou,
silu a odvahu ku svedectvu viery
Vám i všetkým ľuďom dobrej vôle
želajú a v modlitbe vyprosujú**

**Vaši duchovní otcovia
Peter Hluzák, Dominik Galis, Peter Mlynský**

[*späť*](#)

Vydavateľ: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Rajec, A. Škrábika 41/7, 015 01 Rajec,
E-mail: rajec@fara.sk.; Č.úctu:SK55 0900 0000 0000 76508054